

El kell érünk, hogy a szocialista gazdaság és a szocialista kultúra tudatos építői legyünk! /Sztálin, 1925./

A "Lógosok" néhány típusa.

Szeptember elején a Föld keletkezéséről tartott előadással megindult a DISZ politikai oktatás. Ezentul minden két hétben lesz egy ilyen előadás.

A hallgatók egy része persze nem ismerte eddig fel ennek az előadás-sorozatnak a jelentőségét, sőt a népnevelők tapasztalatai szerint típusokra bomlik. Ezek a típusok a következők:

a./ A fölényes: Ugyan kérlek, hova gondolsz? Falusi DISZ szervezetekben van jelentősége az ilyesminek? Mi egyetemisták az ilyen elemi dolgokon már túl vagyunk. Elvből nem megyek el, érthető?

b./ Az okos: "Valóban sokakra ráfér egy kis nevelés, de én nem tartozom ezek közé. Marxizmusból jelesen volt, és tudogatom is a dolgokat. Remélem sokan lesztek, no szervusz!"

c./ A raffinált: "Jaj!!! Édes komám, hogy nem szóltál hamarabb, sajnós mozijegyem van (esetleg: "fáj a fejem" stb.) úgyhogy igazán nem tehetem. Pedig hónapok óta spórolok direkt erre az előadásra. Majd legközelebb. /Mégint kitalálok valamit - gondolja/.

d./ A kétségbeesett: "Még csak ez hiányzott! Annyi munkám van, hogy borzalom, tanulni alig érek rá és még most ez az előadás is! Nem, ez igazán lehetetlen!" "Tessék? Oszsam be az időmet? Ez jó gondolat! Jövő héten meg is próbálok! Ma este azonban semmi esetre sem érek rá!"

e./ Az öntudatos DISZ-tag: "Elmegyek, bizonyára sok érdekes és új dolgot mond majd az eltárs. No meg ha én elmegyek, akkor bizonyára jön a Jóska is. Várjál csak még egy darab papírt is kerítek, hogy feljegyezzem a fontosabb dolgokat."

Népnevelőink feladata, hogy ezek a furcsa típusok eltűnjenek és az e./ pont alá tartozók száma ezzel párhuzamosan megsokasodjék.

/A TTK.DISZ.szervezet faliújságjáról./

Kiss.

Fokozni kell a küzdelmet a tudomány eltorzítása és a gyakorlati élettől való elszakítása ellen.

/Központi Vezetőség K.M.-ről szóló határozatából/.

Egy egyetemista hallgató levele a TSZCs-be lépő édesapjához.

Kedves Édesapám!

Nagyon megörültem legutóbbi levelének, amelyben igen sok eseményről tájékoztattott. Különösen a levelének középső része okozott leginkább örömet, ahol írja, hogy édesapám is belépett a termelőszövetkezeti csoportba. Emlékszik Édesapám, amikor a nyáron otthon voltam és együtt mentünk ki a földekre? Már akkor mondtam, hogy a leghelyesebb gazdálkodási mód: a közös gazdálkodás. Édesapám meggyőződhetett arról, a TSZCs eredményei alapján is, hogy nemcsak több búzát, kukoricát jelent a gépi munka, de nem okoz olyan fáradtságot sem, mint ahogyan mi is eddig csináltuk. Örömmel gondolok arra, hogy már most az őszön a mi kis földünket is traktor szántja és jövő nyáron a TSZCs többi földjével együtt a mi földünkön is kombájn vágja a kenyeret adó termést.

Kedves Édesapám! Kimondhatatlan boldogság tölt el levele óta, mert levele mindennél jobban bizonyítja, hogy saját meggyőződéséből választotta ezt a megoldást. Büszkén üdvözlöttem az évfolyam hallgatóinak, hogy az én édesapám is TSZCs tag már.

Kivánom, Édesapáméknak, hogy ebben a munkájukban is jó egészséggel dolgozzanak és érjenek el minél jobb eredményt, hogy ezzel segítsék az én és a többi tanuló-társaim munkáját.

Marofka Ferenc
orvostanhallgató.

Néhány szó a diákokthoról

nagyon sok hiányosságról ránthattam le a leplet. Még mindig akadnak - elég nagy számban, - olyanok közöttünk, akik elaltatják a lelkiismeretüket azzal, hogy "sokan vagyunk, ilyen tömegben nem lehet tanulni." Ebben megnyugodva azután esténként 11 órákor állítanak haza nagy zajjal, s zavarják azokat is, akik mégis csak akarnak és tudnak is tanulni.

A diákokthor népi demokráciánk nagy eredménye. Ha vannak is átmenetileg hibák, sohase felejtsük el, hogy azok a diákok és diáklányok, akik a múltban nyomortanáción, fűtetlen fabarokokban tengették életüket, ma meleg szobában lakhatnak és biztosítva van számukra a tanulás lehetősége.

Yörös Mária